

Μηνιαία Έκδοση

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος

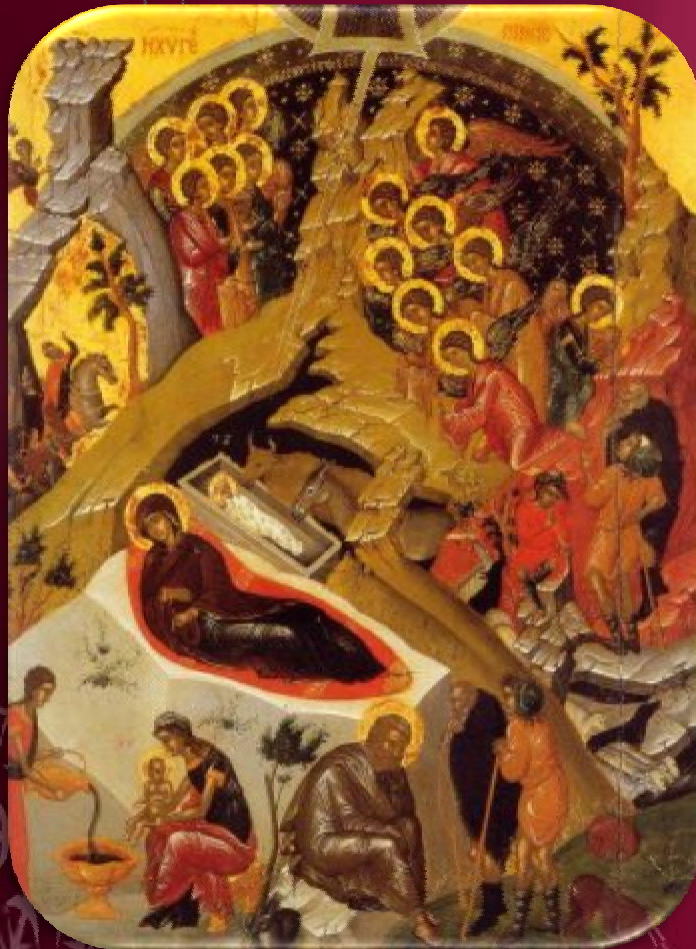
Μοναγρούλλι - Λεμεσός

Έτος 3^ο Τεύχος Αρ.5 – Δεκεμβρίου 2009

«Ο ΤΗΡΩΝ»

Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε'
Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε.
Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε.
Ἄισατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ,
καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί,
ὅτι δεδόξασται.

ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

ΕΠΕΙΔΗ ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΜΟΝΗ

Η ΜΑΝΑ ΜΕ ΤΟ ΕΝΑ ΜΑΤΙ

Ο ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ – ΕΝΑΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΑΓΙΟΣ

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΣΤΟ Π.ΑΝΤΩΝΙΟ ΣΤΥΛΙΑΝΑΚΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ

Το νόημα των Χριστουγέννων.

Κάθε χρόνος στις 25 του Δεκέμβρη σχεδόν όλη η ανθρωπότητα γιορτάζει την γέννηση του Χριστού μας. Ο σωτήρας μας Χριστός ο οποίος μας έκανε την χάρη να ενσαρκωθεί και να έλθει μεταξύ μας για να μας σώσει από τις αμαρτίες μας. Ταπεινώθηκε σταυρώθηκε αναστήθηκε και πλέον η διδασκαλία του είναι διαδεδομένη σε ένα μεγάλο μέρος της γης. Μέρος αυτής ολόκληρης πορείας του Σωτήρα μας ήταν και η γέννηση Του που ίσως αποτελεί από τις σημαντικότερες φάσεις της ζωής Του (στην γη) όχι μόνο γι αυτόν αλλά για ολόκληρη την ανθρωπότητα (ακόμη και η χρονολογία είναι χωρισμένη ανάλογα με την μέρα γεννήσεως του Χριστού).

Παρόλα ταύτα οι πιο πολλοί ξεχνούν το πνεύμα των Χριστουγέννων. Πολλοί θεωρούν τα Χριστούγεννα ως διακοπές ξεκούραση, διασκέδαση, φωτάκια στους δρόμους, χοντρούς "Άγιους Βασίληδες" με κόκκινα χαρωπά σκουφάκια και τόσα άλλα εντελώς άσχετα με τα Χριστούγεννα.

Τα Χριστούγεννα ούτε ξεκούραση σημαίνουν, ούτε διασκέδαση, ούτε τίποτα από όλα όσα ανέφερα πιο πάνω. Άλλο τι γίνεται την περίοδο των Χριστουγέννων που όντως είναι διακοπές, ξεκούραση κτλ που αυτό οφείλεται γιατί είναι γιορτή.

Τα Χριστούγεννα λοιπόν έχουν ένα βαθύ νόημα, ούτε με χοντρούς κοκκινωπούς "Άγιους Βασίληδες" έχουν να κάνουν ούτε με τίποτε το υλικό που οι άνθρωποι προσπαθούν να κατασκευάσουν για να "νιώσουν" Χριστούγεννα.

Τα Χριστούγεννα είναι η γέννησης του θεανθρώπου Χριστού εξού και η λέξη "Χριστούγεννα" (που τώρα από Christmas το έκαναν Xmas) ο οποίος ήρθε στην γη για να μας φέρει την αγάπη και την ειρήνη, την ταπείνωση του εγωισμού και την ελευθερία από τα πάθη μας. Έτσι κι εμείς, ως Χριστιανοί τα Χριστούγεννα είναι για μας μια ακόμη ευκαιρία για αλλαγή, για μετάνοια, για περισσότερη αγάπη προς τον συνάνθρωπο μας και μηδενισμό του εγώ μας. Ο Χριστός είναι η Αγάπη είναι η αλήθεια τα Χριστούγεννα για μας είναι η γέννηση αυτής της αγάπης και της αλήθειας που ήρθε να μας προσφέρει ότι ανέφερα και πιο πάνω. Ας τα κρατήσουμε αυτά και ας αφήσουμε τους στρουμπουλούς "Άγιους Βασίληδες" τα φωτάκια και τα λοιπά άσχετα με το νόημα και το πνεύμα των Χριστουγέννων.

Καλά Χριστούγεννα!

Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε· Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθηκε.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι δεδόξασται.

ΕΠΕΙΔΗ ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΜΟΝΗ

Η Ντάνη πήγε στο σπίτι μιας φίλης της και έμεινε περισσότερο από ότι σχεδίαζε. Έτσι θα επέστρεφε αργά στο σπίτι μόνη και με τα πόδια. Δε φοβάτανε γιατί ήταν μια μικρή κοινότητα και έμενε λίγα τετράγωνα παρακάτω. Καθώς περπατούσε στην διάβαση ποδηλάτων η Ντάνη ζήτησε από το Θεό να την κρατήσει ασφαλή από το τυχόν κακό και κίνδυνο. Όταν έφτασε στο στενό δρομάκι, που ήταν πολύ κοντά στο σπίτι της, αποφάσισε να το διασχύσει.

Όμως, στο μέσο της διαδρομής, αντιλήφθηκε έναν άντρα να στέκεται στο τέρμα λες και την περίμενε. Ανησύχησε προς στιγμή και άρχισε να προσεύχεται, ζητώντας προστασία από το Θεό. Αμέσως τότε ένα χαλαρό αίσθημα γαλήνης και ασφάλειας την τύλιξε και ένιωθε λες και κάποιος περπατούσε μαζί της. Όταν έφτασε στο τέλος του μικρού αυτού δρόμου, πέρασε ακριβώς δίπλα από τον άντρα εκείνον και έφτασε στο σπίτι ασφαλής.

Την επόμενη μέρα, διάβασε στην εφημερίδα ότι ένα νεαρό κορίτσι έπεσε θύμα βιασμού στο ίδιο ακριβώς δρομάκι, μόλις 20 λεπτά μετά από τη στιγμή που έφυγε. Συγκλονισμένη από την τραγωδία και το γεγονός ότι μπορούσε να ήταν η ίδια σε αυτή τη κακή στιγμή, άρχισε να κλαίει ευχαριστώντας συνάμα τον Κύριο για την ασφάλεια που της παρέσχε.

Κατόπιν για να βοηθήσει αυτή τη νεαρή κοπέλα αποφάσισε να πάει στην αστυνομία. Ένωθε πως μπορούσε να αναγνωρίσει τον άντρα αυτόν και έτσι τους είπε την ιστορία. Ο αστυνόμος την ρώτησε αν ήταν πρόθυμη να κοιτάξει στον κατάλογο και να δει αν μπορούσε να αναγνωρίσει τον άνδρα. Εκείνη συμφώνησε και σε λίγο προσδιόρισε τον άντρα που είχε δει στο δρομάκι την προηγούμενη νύχτα. Τελικά με τη βοήθειά της, βρέθηκε ο υπαίτιος εκείνος άντρας ο οποίος και παραδέχτηκε τη πράξη του.

Ο αστυνόμος τότε ευχαρίστησε την Ντάνη για την γενναιότητά της και την ρώτησε αν μπορούσε να κάνει κάτι γι' αυτήν. Τότε αυτή ζήτησε σα χάρι να ρωτήσουν τον άντρα ένα πράγμα: Η Ντάνη ήτανε περίεργη να μάθει γιατί δεν είχε επιτεθεί πρώτα στην ίδια. Όταν τον ρώτησε ο αστυνομικός, αυτός απάντησε: «Επειδή δεν ήταν μόνη. Είχε δύο ψηλούς άντρες που περπατούσανε πλάι της».

Εσείς το πιστεύετε ή όχι, αυτό το περιστατικό; Αν αμφιβάλλετε δεν θα είστε μόνοι.

Αν το πιστεύετε θα είστε από τους ανθρώπους που πραγματικά βοηθούνται από το Θεό.

Πηγή: <http://o-tiron.blogspot.com/>

Η ΜΑΝΑ ΜΕ ΤΟ ΕΝΑ ΜΑΤΙ

Η μητέρα του είχε μόνο ένα μάτι... Ντρεπόταν γι' αυτήν κι ώρες ώρες την μισούσε. Η δουλειά της ήταν μαγείρισσα στην φοιτητική λέσχη. Μαγείρευε για τους φοιτητές και τους καθηγητές για να βγάξει τα έξοδά τους... Δεν ήθελε να του μιλάει για να μην μαθαίνουν ότι είναι παιδί μιας μητέρας με... ένα μάτι. Οι φοιτήτριες έφευγαν γρήγορα, όποτε την έβλεπαν να βγαίνει για λίγο από την κουζίνα κι έλεγαν πως δεν άντεχαν το θέαμα και πως τους προκαλούσε μια ανυπόφορη ανατριχίλα...

Μα από μικρός είχε πρόβλημα με την εικόνα της μητέρας του. Μια μέρα όταν ακόμη πήγαινε στο δημοτικό, πέρασε η μητέρα του στο διάλειμμα να του πει ένα γεια. Ένοιωσε πολύ στενοχωρημένος. «Πως μπόρεσε να του το κάνει αυτό»;... αναρωτιόταν... Την αγνόησε, της έριξε μόνο ένα μισητό βλέμμα κι έτρεμε. Την επόμενη μέρα ένας από τους συμμαθητές του φώναξε: «Εεεε, η μητέρα σου έχει μόνο ένα μάτι!.. Ήθελε να πεθάνει. Ήθελε να εξαφανιστεί. Όταν γύρισε σπίτι, της είπε: «αν είναι όλοι να γελάνε μαζί μου εξαιτίας σου τότε καλύτερα να πεθάνεις!». Αυτή δεν του απάντησε...

«Δεν μ' ένοιαζε τι είπα ή τι αισθάνθηκε, γιατί ήμουν πολύ νευριασμένος», έλεγε αργότερα σ' ένα φίλο του. «Ήθελα να φύγω από εκείνο το σπίτι και να μην έχω καμία σχέση μαζί της. Έτσι διάβασα πάρα πολύ σκληρά με σκοπό να φύγω μια μέρα μακριά για σπουδές... και τα κατάφερα, μα ήλθε κι έπιασε αυτή τη δουλειά στη λέσχη για να με βοηθάει... Δεν μπορούσε να πάει κάπου αλλού;...».

Αργότερα παντρεύτηκε. Αγόρασε ένα δικό του σπίτι. Έκανε δικά του παιδιά κι ήταν ευχαριστημένος με τη ζωή του, τα παιδιά του, την γυναίκα του και τη δουλειά του! Μια μέρα μετά από χρόνια απουσίας, όπως ο ίδιος της ζήτησε η μητέρα του πήγε να τον επισκεφτεί.

Δεν είχε δει ποτέ από κοντά τα εγγόνια της. Μόλις εμφανίστηκε στην πόρτα, τα παιδιά του άρχισαν να γελάνε, θύμωσε επειδή είχε πάει χωρίς να του το ζητήσει και χωρίς να τον προειδοποιήσει. Τότε της φώναξε: «πως τολμάς να έρχεσαι ξαφνικά στο σπίτι μου και να τρομάζεις τα παιδιά μου; Βγες έξω! Φύγε!». Η μητέρα του απάντησε γαλήνια: «Αα, πόσο λυπάμαι, κύριε! Μάλλον μου έδωσαν λάθος διεύθυνση» κι εξαφανίστηκε, χωρίς να καταλάβουν τα μικρά πως είναι γιαγιά τους...

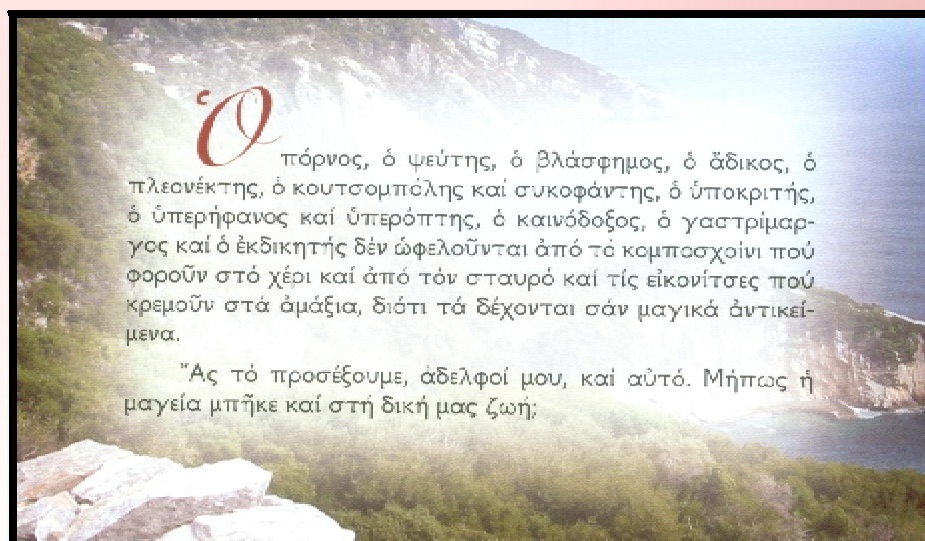
Πέρασαν χρόνια και μια μέρα βρήκε στο γραμματοκιβώτιο του σπιτιού του μια επιστολή για τη σχολική συγκέντρωση της τάξης του από το δημοτικό σχολείο, που θα γινόταν στην πόλη που γεννήθηκε... Είπε ψέματα στη γυναίκα του ότι θα έκανε ένα επαγγελματικό ταξίδι και πήγε. Όταν τελείωσε η συγκέντρωση των συμμαθητών, πήγε στο σπίτι που μεγάλωσε, μόνο από περιέργεια... Οι γείτονες, του είπαν ότι η μητέρα του είχε πεθάνει πρόσφατα. Δεν έβγαλε ούτε ένα δάκρυ. Του έδωσαν ένα γράμμα που είχε αφήσει γι' αυτόν:

«Αγαπημένε μου γιέ, σέ σκέφτομαι συνέχεια. Λυπάμαι που ήρθα στο σπίτι σου και φόβισα τα παιδιά σου. Έμαθα ότι έρχεσαι για την σχολική συγκέντρωση κι ένοιωσα πολύ χαρούμενη. Αλλά φοβάμαι ότι μπορεί να μην είμαι σε θέση να σηκωθώ από το κρεβάτι για να έρθω να σε δω. Έγραψα αυτό το γράμμα να στο δώσουν αν δεν με προφτάσεις. Στεναχωριέμαι που σε έφερνα σε δύσκολη θέση και ντρεπόσουν για μένα όσο ήσουν μικρός. Βλέπεις... όταν ήσουν πολύ μικρός, είχες ένα σοβαρό ατύχημα κι έχασες το μάτι σου. Δεν θα μπορούσα να σε βλέπω να μεγαλώνεις με ένα μάτι. Έτσι σου έδωσα το δικό μου. Ήμουν τόσο υπερήφανη που ο γιος μου θα έβλεπε τον κόσμο με τη δική μου βοήθεια, με το δικό μου μάτι... Έχεις πάντα όλη την αγάπη μου».

Η μητέρα σου.

Πηγή: Περιοδικό «Όσιος Νικάνωρ»,

Ο Γέροντας Αμβρόσιος της Μονής Λαδίου. Ένας σύγχρονος άγιος! (1912-2006)

Ο Ιερομόναχος Αμβρόσιος (κατά κόσμον Σπυρίδων) κοιμήθη στις 2 Δεκεμβρίου 2006, σε ηλικία 92 ετών. Αποτελεί μία από τις άγιες σύγχρονες μορφές και είναι καρπός της σαρκώσεως του Χριστού. Σε ένα διάλογο, που είχα με τον μακαριστό γέροντα μου διηγήθηκε ότι μετά την στρατιωτική του θητεία (Τσολιάς στην ανακτορική φρουρά), ήθελε να πάει στο Άγιο Όρος. Δεν ήξερε, όμως, που και πώς να πάει Τότε του εμφανίστηκε ένας νέος περίπου 25 ετών και του είπε: Γνωρίζω τους τόπους, έλα μαζί μου. Έτσι και έγινε.

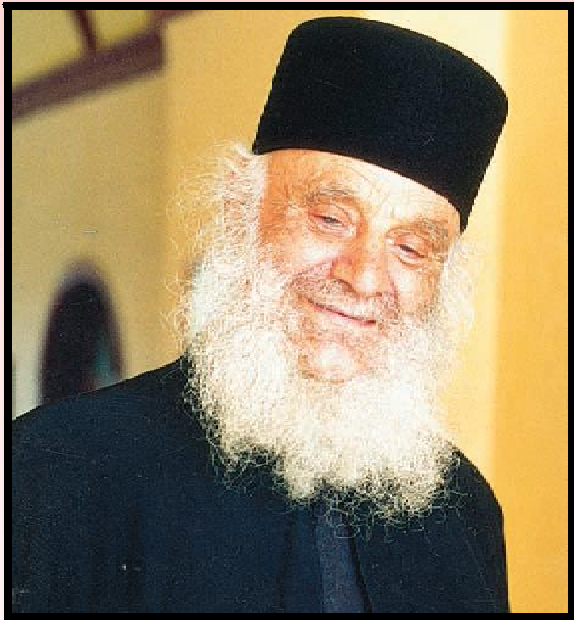
Ξεκίνησαν μαζί, Πήγαν στο λιμάνι, μπήκαν στο πλοίο, μου έδωσε μάλιστα και ψωμί και φάγαμε παρέα όλες τις ημέρες, που ήταν μαζί το όνομά του δεν μου το είπε, αλλά κι εγώ δεν τον ρώτησα. Έτσι Φθάσαμε στη Δάφνη και από κει περπατώντας στο Άγιο Όρος.

Όσο ήταν μαζί μου, αισθανόμουν μεγάλη ασφάλεια. Προχωρώντας μου έδειξε την Μονή Ξηροποτάμου όπου τιμούν τους Αγίους 40 μάρτυρες. Με ρώτησε, αν ήθελα να προσκυνήσουμε και εγώ δέχτηκα. Μπήκανε στο Ναό (καθολικό της Μονής) και ενώ ασπαζόμουν την εικόνα, μάς περικύκλωσαν 40 νέοι άνδρες. Τότε ο νέος μου είπε είναι οι σαράντα Άγιοι Μάρτυρες και χαίρονται, γιατί θα γίνεις μοναχός. από εκεί συνέχισαν στις

Καρυνές στην Ιερά Μονή Κουτλουμουσίου. Εδώ ο νέος σταμάτησε, μου έδειξε την Ιερά Μονή και μου είπε: Εδώ, θα μείνεις, Σπύρο. Θα γίνεις μοναχός, Θα κάνεις υπομονή και υπακοή στο γέροντα ... κι εξαφανίστηκε.

Φαίνεται ότι αυτός ήταν ο άγγελος φύλακας, ο άγγελος Κυρίου. ο Δόκιμος Σπυρίδων γίνεται μοναχός με το όνομα Χαρίτων σε ηλικία 25 ετών.

Ένα βράδυ ο ηγούμενος λέει στον μοναχό Χαρίωνα να διαβάσει την 9η στο νάρθηκα, εκείνος, καθώς ήταν αγράμματος, προσπάθησε να διαβάσει, αλλά είχε μεγάλη δυσκολία. Εξαγριώθηκε ο ηγούμενος τον έδιωξε λέγοντάς του να πάει στο κελί του. το ίδιο βράδυ εμφανίστηκε ή Παναγία και σε μία μόνο νύχτα έμαθε το ψαλτήριά από μνήμης.

Ένα άλλο περιστατικό από τη ζωή του Μοναχού Χαρίωνα, του ανθρώπου του Θεού. Καλοκαίρι στο Άγιον Όρος και ο Χαρίτων βρισκόταν στον κήπο για εργασίες, βλέποντας μία συκιά και επειδή πεινούσε ανέβει στο δένδρο, για να φάει σύκα στο Άγιον Όρος οι μοναχοί δεν επιτρέπεται να τρώνε τίποτε εκτός τραπέζης γιατί θεωρείται λαθροφαγία δηλαδή σοβαρό παράπτωμα. Έφαγε μερικά σύκα και έπεσε από το δέντρο. Βογκούσε από τους πόνους, γιατί έσπασε το πόδι του τον έφαχναν οι άλλοι μοναχοί από το πρωί και τον βρήκαν το απόγευμα να πονάει στο περιβόλι πεσμένο κάτω. τον έβαλαν πάνω σε μια πόρτα και τέσσερα άτομα μαζί, ήταν και σωματώδης τον μετέφεραν στο κελί του. Δηγείται ο ίδιος ο γέροντας Αμβρόσιος, "ενώ βρισκόμουν στο κρεβάτι

μου και πονούσα, απέναντι έβλεπα το παρεκκλήσι των Αγίων Αναργύρων και τους παρακάλεσα να με βοηθήσουν. Εμφανίζονται τότε δύο γιατροί με λευκές μπλούζες και προσπάθησαν να βάλουν το πόδι μου στην θέση του.

-Τράβα Κοσμά, έλεγε ο ένας, κράτα από εδώ Δαμιανέ, έλεγε ο άλλος και σε πέντε λεπτά οι πόνοι εξαφανίστηκαν και έγινα καλά". Όταν οι συμμοναστές τον είδαν, δόξασαν το Θεό και τους Αγίους Αναργύρους.

Στη Ιερά Μονή Κουτλουμουσίου βρίσκονταν πέντε νέοι μοναχοί και ένας ηλικιωμένος γέροντας. Κάποιοι από αυτούς σκέφτηκαν ότι θα ήταν καλό να αλλάξουν τον γέροντα. το έμαθε ο γέροντας και αποφασίστηκε ή απομάκρυνση των πέντε μοναχών. Συνοδεία αστυνομίας εκδιώχτηκε στην Μονή Χιλανδαρίου ο μοναχός Αμβρόσιος, τότε Χαρίτων. Εκεί είχε πάρα πολλές δυσκολίες και πέρασε αρρώστιες, που τον ανάγκασαν να έρθει στον κόσμο. Πήγε, λοιπόν, στον Γέροντα Πορφύριο, ο οποίος τον συμβούλεψε να πάει στην ερειπωμένη Μονή Δαδίου στη Φθιώτιδα. Στην ερειπωμένη αυτή Μονή βρήκε μόνο αρουραίους, φίδια και άγρια ζώα. ο Γέροντας Πορφύριος του υπέδειξε: Κάθισε εδώ, κάνε υπομονή και υπακοή και ο Θεός θα σε βοηθήσει

Ανασύστησε την ερειπωμένη Ίερά Μονή, η οποία έγινε στη συνέχεια γυναικεία. ο τότε Μητροπολίτης Φθιώτιδος Αμβρόσιος ξετίμησε τον γέροντα και τον έκανε ιερομόναχο, δίνοντάς του, μάλιστα, το δικό του όνομα.

Κάποτε χτύπησε το πόδι του, πήγε στο νοσοκομείο, όπου του έβαλαν πλατίνα στο γοφό. Πονούσε, όμως, πολύ. ο τότε Μητροπολίτης Ελβετίας Δαμασκηνός τον πήρε στην Ελβετία να τον δούνε εκεί οι γιατροί. τον πήγε στο νοσοκομείο. Έκαναν πρώτη επέμβαση, αλλά του έβαλαν 1cm πλατίνα μεγαλύτερη με αποτέλεσμα να γίνει νέο χειρουργείο, για να μειώσουν

την πλατίνα. ενώ ετοιμαζόταν για εξιτήριο, του ζητήθηκαν γενικές εξετάσεις, τις οποίες έκανε. Βρέθηκε στον αριστερό νεφρό πέτρα μεγάλη όσο ένα πορτοκάλι και έτσι παρέμεινε για νέα εγχείριση.

Διήγηση Γέροντα: «ενώ ήμουν μόνος στο δωμάτιο εμφανίστηκε ένας μοναχός. Βγήκαμε, λοιπόν, στο μπαλκόνι και καθίσαμε, για να μιλήσουμε. Κάπου 15 λεπτά μιλούσαμε και του είπα για τα χειρουργεία και για τον λίθο στο νεφρό. Τότε ο μοναχός μου είπε: Είμαι ο Άγιος Νεκτάριος και ήρθα να σε ιδώ. Είμαι Φιλάσθενος και παρέδωσα την ψυχή μου στο «Αρεταίειο», άντεξα τις συκοφαντίες και την ασθένεια κάνοντας υπομονή ο Θεός μου έδωσε χάρη μεγάλη για την υπομονή, που έκανα. με άγγιξε και έφυγε. Φεύγοντας ο Άγιος Νεκτάριος μου ήρθε διάθεση ούρησης και ούρησα σε ένα μικρό λεκανάκι. Τότε βγήκε μαζί με τα ούρα και πέτρα σε μέγεθος πορτοκαλιού. Τότε με μία χαρτοπετσέτα την πήρα και την έβαλα στο συρτάρι του κομοδίνου.

Την επόμενη θα γινόταν η εγχείριση. Έρχεται ο Ελβετός γιατρός και μου λέει: Ετοιμάσου για το χειρουργείο. Εγώ του απάντησα ότι δεν χρειάζομαι χειρουργείο. «Άνοιξα το συρτάρι και του έδειξα την πέτρα. Όταν την είδε, είπε ο γιατρός.

Εσείς οι Ορθόδοξοι έχετε ζωντανή πίστη, εμείς την νοθεύσαμε. το χειρουργείο δεν έγινε και η πέτρα παρέμεινε στο γραφείο του Ελβετού γιατρού, για χρόνια πολλά».

Ο Γέροντας Αμβρόσιος κοιμήθηκε την ίδια μέρα, που κοιμήθηκε ο Γέροντας Πορφύριος. Ήταν ένας άνθρωπος του Θεού. Η Εκκλησία είναι το μυστικό σώμα, του Χριστού. Η ζωή του, παρουσία και μαρτυρία Χριστού, ο βίος του ενισχύει την πίστη μας.

Ας έχουμε την ευχή του!

Αποσπάσματα από ομιλία του Γέροντος Εφραίμ Καθηγουμένου της Ι.Μ.Μονής Βατοπαιδίου

Πηγή: εφημερίδα «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ»

Ερωτήσεις στο π.Αντώνιο Στυλιανάκη για την Εξομολόγηση

τί είναι η εξομολόγηση: Είναι το μυστήριο της μετάνοιας μιας ψυχής, που συναισθάνεται την ευγνωμοσύνη αλλά και την ενοχή της ενώπιον του Χριστού, που σταυρώθηκε για να αναλάβει τις αμαρτίες μας και να μας επιστρέψει στον Παράδεισο. Ομολογεί κατόπιν ο άνθρωπος τις αμαρτίες του και υπόσχεται να αγωνιστεί για να εφαρμόσει το θέλημα του Θεού με ακρίβεια και αγάπη.

τι είναι αμαρτία: Αμαρτία είναι η παράβαση του θελήματος του Θεού. Συχνά έρχονται στον εξομολόγο άνθρωποι που ισχυρίζονται ότι δεν έχουν κάνει σοβαρές αμαρτίες. Νομίζουν ότι αμαρτία είναι μόνον ο φόνος, η μοιχεία κλπ. Όμως η μεγαλύτερη αμαρτία είναι η περιφρόνηση του Θεού. Και περιφρονεί κανείς το Θεό όταν δεν ενδιαφέρεται να μάθει το θέλημά Του και να το εφαρμόσει στη ζωή του. Έτσι απομακρύνεται σταδιακά από το Θεό και χάνει την ουράνια βασιλεία και μακαριότητα. Αυτό είναι ο πνευματικός θάνατος.

ποιός ανακάλυψε την εξομολόγηση: Κανείς δεν εφεύρε την εξομολόγηση ! Μας την παρέδωσε ο ίδιος ο Χριστός, όταν έδωσε στους Αποστόλους εντολή να συγχωρούν αμαρτίες, εν ονόματι του Θεού. Από τότε οι Απόστολοι χειροθέτησαν τους επισκόπους και αυτοί με τη σειρά τους, τους ιερείς και ποιμένες μέχρι σήμερα. Όσο μεγάλος

ἵγιος και να είναι κανείς, δεν σώζεται χωρίς την εξομολόγηση, γι' αυτό και ανήκει στα υποχρεωτικά μυστήρια, όπως και το βάπτισμα.

ποιό νόημα έχει η εξομολόγηση; Εγώ τα λέω μόνος μου στο Θεό! Άλλο πράγμα να τα λες σε έναν φίλο σου, ή ακόμη και στο Θεό (αλλά δεν ξέρεις φυσικά αν σε ακούει, γιατί και ο Φαρισαίος μιλούσε, αλλά μόνον αυτός τα άκουγε!) και άλλο πράγμα να τα λές στον πνευματικό που είναι πρόσωπο μπροστά στα μάτια σου και εκπρόσωπος του Θεού εκείνη τη στιγμή. **Η εξομολόγηση σβήνει τις αμαρτίες** όλες (αν φυσικά είναι ειλικρινής η μετάνοια) και ο άνθρωπος ξαναφτάνει στη στιγμή του βαπτίσματος, δηλαδή όπως όταν ο Χριστός τον ξέπλυνε με το αίμα του και τον καθάρισε. Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι δεν χρωστάς στο Θεό και δεν πρόκειται να κριθείς, αλλά θα μπείς αυτόματα στη βασιλεία Του. Μάλλον η βασιλεία Του έχει έρθει ήδη από τώρα μέσα στην ψυχή σου.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

- Την Δευτέρα, 21 Δεκεμβρίου 2009 θα τελεστεί η Ακολουθία του Αγίου Ευχελαίου. Η Ακολουθία θα ξεκινήσει μετά τον Εσπερινό της Αγίας Αναστασίας. (4μ.μ ο Εσπερινός και 5μ.μ το Αγ. Ευχέλειο).
- Η Ακολουθία των Χριστουγέννων θα ξεκινήσει η ώρα 6π.μ.
- Την Τρίτη, 29 Δεκεμβρίου 2009, η ώρα 6μ.μ θα τελεστεί η Χριστουγεννιάτικη εορτή των κατηχητικών μας στο Δημ. Σχολ. Αγίων Αναργύρων.

Ακόμη ένας χρόνος, το 2009, οδεύει προς το τέλος του και γίνεται παρελθόν. Ένας καινούργιος χρόνος, το 2010, ανατέλλει στον ορίζοντα. Με τη χάρη του Θεού, με την καθημερινή μετάνοια και προσευχή, με τη ζωντανή σχέση μας με το Θεό και την αγάπη προς το συνάνθρωπο μας ας κάνουμε το 2010 έτος προόδου και προκοπής. Ας έρθουμε όλοι κοντά στο Χριστό και να ζητήσουμε το Έλεος του. ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ.

Μηνιαία Έκδοση Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος
Έτος 3ον - Τεύχος 4^{ον} Νοέμβριος 2009 «Ο ΤΗΡΩΝ»

Ιδιοκτήτης: Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος (Μοναγρούλλι –Λεμεσός) Τηλ./Φάξ: 25632879.

Εφημέριος: Πρεσβ. Γεώργιος Κόρτας, Τηλ.: 99134050.

Συνεργάτες Περιοδικού: Θεόδωρος Θεοδώρου

Παραεκκλήσια: (α) Αγίων Αναργύρων
(β) Αγίας Παρασκευής

Υλικό Περιοδικού: Στα κείμενα διατηρείται η ορθογραφία των συγγραφέων. Πολλά από αυτά έχουν παρθεί από το διαδίκτυο και από την ιστοσελίδα <http://www.oodegr.com/> αλλά και από την επίσημη ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως Λεμεσού www.imlemesou.org

Ιδιαίτερες ευχαριστίες ανήκουν στο τυπογραφείο **Χριστάκη Χαραλάμπους**, τό οποίο ανέλαβε τά έξοδα τοῦ μηνιαίου περιοδικοῦ

Ιστοσελίδα Ι.Ν.Αγ. Θεοδώρου Τήρωνος: <http://o-tiron.blogspot.com/>